

Særlige Bestemmelser i Tilfælde af en industriel Tvistighed.

100. I ethvert Tilfælde, hvor en industriel Tvist er bleven henvist til Raadet, skulle følgende særlige Bestemmelser komme til Anvendelse:

(1) Indtil Tvistigheden er bleven endelig afgjort af Raadet eller Retten, maa ingen af Parterne i Tvisten eller Arbejderne, der have Interesse i den, foretage eller være med til at foretage noget, direkte eller indirekte, med Hensyn til Tvisten i Retning af Strejke eller Lockout eller midlertidig Ophævelse eller Afbrydelse af Arbejdsgivelse eller -Modtagelse, men det gensidige Forhold mellem Arbejdsgiver og Arbejdsmodtager skal vedblive uafbrudt af Tvisten eller noget Forhold, der rejser sig af denne.

(2) Hvis der sker nogen Forsømmelse med Hensyn til den punktlige Opfyldelse af de foregaaende Bestemmelser i denne Paragraf, skal enhver Union, Association, Arbejdsgiver, Arbejder eller anden Person, som begaar eller er med til at begaa denne Overtrædelse ifalde en Bøde paa ikke over 50 Lstrl.

Ansættelse af sagkyndige som Bisiddere i Raadet og Retten.

101. Naar en industriel Tvist, der indeholder tekniske Spørgsmaal, er henvist til Raadet eller Retten, skulle følgende særlige Regler komme til Anvendelse:

(1) Paa ethvert Trin af Forhandlingerne kan Raadet eller Retten bestemme, at 2 sagkyndige Personer, som udnævnes af Parterne, skulle sidde i Retten som sagkyndige Vidner (Experter).

(2) Den ene Expert skal udnævnes af den Part eller efter Omstændighederne af alle de Parter, hvis Interesser gaa i samme Retning som Arbejdsgivernes, og den anden af den Part eller efter Omstændighederne af alle de Parter, hvis Interesser gaa i samme Retning som Arbejdernes.

(3) Experterne skulle udnævnes paa den Maade, som Raadet eller Retten bestemmer, eller som maatte være foreskrevet ved reglementariske Bestemmelser, men de skulle ikke anses [som] Medlemmer af Raadet eller Retten, for saa vidt der er Spørgsmaal om at træffe en Afgørelse af en saadan Tvist.

(4) Den Myndighed, som ved denne Paragraf er tillagt Raadet, henholdsvis Retten, skal, naar Raadet eller Retten ikke er samlet, udøves af Formanden for Raadet, henholdsvis Rettens Præsident.

Raadets og Rettens Myndighed med Hensyn til Forening af Sager, Tilsidesættelse af Fejl og Tidsfristens Forlængelse.

102. (1) For at Raadet eller Retten skal kunne være i Stand til med større Virkning at bedømme de for dem verserende Sager, skulle de paa ethvert Trin af Forhandlingerne af egen Drift eller paa en af Parternes Begæring og paa Vilkaar, som de skønne passende, gennem en Ordre:

- (a) bestemme, at andre Parter skulle indgaa eller Parter udgaa af Sagen;
- (b) ændre eller tilsidesætte Føjtagelser eller Mangler i Forhandlingerne;
- (c) forlænge den Tid, inden hvis Udløb noget skal foretages af en Part, og
- (d) i Almindelighed træffe Bestemmelser, som anses nødvendige eller hensigtsmæssige i de foran omtalte Tilfælde.

Myndighedens Udøvelse uden for Raadets eller Rettens Møder.

(2) Den Myndighed, der ved denne Paragraf er tillagt Raadet, kan, naar dette ikke holder Møde, udøves af Formanden.

(3) Den Myndighed, der ved denne Paragraf er tillagt Retten, kan, naar denne ikke holder Møde, udøves af Præsidenten.